

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ואשלחה להגיד לאדוני (בראשית לב.ו)

מובא ב'מדרש החפ"ן' למוהר"ר זכריה הרופא זצ"ל על פס' זה: מי התיר לו שיקרא לו אדוני, או יאמר עבדך, והא כת' בעשו וזאת אחיך תעבוד' (בראשית כו. מ). אלא דתני רבנן מחנפין לרשעים ומדברים עמהן רבות כדי להנצל מהן. ושמנה פעמים קראו אדוני כנגדן מלכו באדום שמונה מלכים קודם לישראל. ובשביל שאמר עבדך חמש פעמים נלחמו בני עמלק עם בניו חמשה פעמים, עכ"ל.

ענין החופה לרשעים בעת הצלחתן, האריכו בו בספרים. ובדבר זה הקפידו בו אבותינו מאוד, לבל יהיה להם תככים עם האומות, וזאת על אף שהיה באפשרותם להתפלל בזעקה לאביהם שבשמים לכלות אויביהם, וכאשר עשו זאת רבות כאשר לא היה להם פתרון אחר ואכמ"ל. ודי שנעלה מעשה אחד מפורסם [ולא מפורסם] לזה, כפי שהעלהו מוהר"ר עמרם קרח זצ"ל בספרו 'סערת תימן' (עמ' ט) וז"ל:

עוד מזמן מלכות התרכים היתה הקהילה בפחד ומבוכה מטענת ה'יוקף' הננערת בכל זמן, כי אדמת שכונת היהודים שייכת ל'יוקף', ורוצים לתבוע מכל בעל בית או חנות וכו' שכירות קרקע שתחת ידו, ומהקהילה שכירות אדמת הרחובות ובתי כנסיות וכו'. וכשהיו מגישים טענתם בבית המשפט התרכי ורואים שיש דין חוקה בדיני הדת החנפי אפילו נגד טענת ה'יוקף' היו נשמטים. ועם צאת התרכים מתימן ובשנת התרע"ט העמידו טענתם על הרב הראשי בבית המשפט האמאמי והוציאו פינקס שכתוב בו, פלוני היהודי אצלו 'לבן' כו"כ בשכירות כו"כ וכן וכן, וכל אותם השמות אין להם זכר עתה. וגם אין זמן כתוב בפינקס. ורק לפי טענתם שהפינקס נכתב לפני מאתיים שנה או יותר. המורשה של הרב הראשי השיב, שלא ידענו כלום ושנחנו מחזיקים בנחלת אבותינו שבאה לידם בקנין מהבעלים הראשונים, ומעולם אין לה'יוקף' אפילו מדרך כף רגל בשכונת היהודים. ולהיות שאין טענת החוקה נשמעת בבית הדין האמאמי ופינקס ה'יוקף' נחשב כשטר מקויים, גזר השופט שעל הרב הראשי להביא ראיה המוציאה מיד ה'יוקף'. הרב חיפש אצל בעלי בתים אולי ימצא הוראות וראיות וכשהיה ממציא ראיות היו דוחים אותן. והנה נמצא בגנוי הרה"ג שלמה אלקארה מכתב שמור אצל יורשיו, כתבוהו היהודים בתחלת זמן התישבותם בשכונה, בדרך שאלה ובקשה אל האמאם אלמהדי צאחב אלמואהב הנו, אם יש להם אחזה כמו המסלמים בחלקת השדה אשר נתן לנו אביך אלמהדי אחמד בן אלחסן ואם יש לנו רשות לבנות עליה ע"ג הבתים וכו', והשיב שיש לכם אחזה במה שנתן לכם אבי ויש לכם רשות לבנות עליה וכו' כמו שנזכ"ל, וקיימו פסק זה כל שופטי הדת שהיו באותו הדור. כשראה השופט מאמר מלכותי זה גזר למדוד כל אדמת השכונה, ואחר המדידה ראה סכום ה'לבן' שבפינקס ה'יוקף' והנה לא יעלה כי אם לערך השליש מסכום המדידה, אז בא בעצמו לשכונת היהודים לחפש ולחקור אם יש לברר חלק ה'יוקף' ולא יכול להתברר. מסר הטענות והבירורים אל האמאם לחרוץ משפט.

האמאם פסק הדין, הואיל ונתערב חלק ה'יוקף' באדמה הקנויה ואי אפשר עוד להכירו פקעה קדושת ה'יוקף' ויצאה אדמת השכונה מרשות 'יוקף' ומרשות הבעלים והכל יהיה לאוצר המלכות תחת רשות האמאם.

הרב הראשי ראה שאין דרך לגאול את אדמת השכונה כי אם לקנותה מהאמאם, ברוח בינה נתחנן אצל שרי המלכות להשפיע על האמאם למכור. נשא חן והצליח. האמאם הסכים למכור, והרב הראשי קנה על שמו כל אדמת השכונה עפ"י גבוליה ומצריה בסך שמנת אלפים ריאל. הסך נתחלק על כל אחד כפי שיעור המדה שתחת ידו, אדמת בתים או חנויות או חצרות וכו' אחר שנכללו הרחובות וכו'. וכל אחד שילם הסך הדרוש ממנו, והרב הראשי שילם לאוצר האמאם דמי המכר, ראשון ראשון, ונשאר סך חמש מאות ריאל, נדבה רוחו האמאם, ומחל זה הסך הנשאר לעניים ולמי שיש בידו ראיה קנין, ונכתב שטר המכירה בחתימה האמאם. גאלת עולם היתה לאדמת השכונה ויצאה הקהלה ממבוכתה, עכ"ל.

וזאת כתבנו היות וכיום אנו חיים בחסד ה' עלינו בארצינו הקדושה, ולכאורה על פניו נראה שאין מי ששולט עלינו, ובפרט כאשר מחוץ שומעים מאחינו התנועים על הצבא של הארץ שרחוק הוא מתורה ומצוות כרחוק מזרח ממערב, שהוא עשה ויעשה ב"מ מהאיי דעתא. אך הדברים מחלחלים בלבות בני אדם, מחמת שבאדם מוטבע יצרו הרע המביאו לידי גאווה אנחנו ואנחנו.... ואם בגדולים עסקינן על אחת כמה וכמה כשמדברים על ילדים.

ועל כן מחובתנו לחנך ילדינו, שאם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר, ואם יעקב אבינו נתיירא מעשו, לא מחמת כוחו, שהרי יעקב היה גבור גדול, שהוויזי האבן מעל פי הבאר כפוקה פקק מה שהיו כל הרועים צריכים לעשות יחדיו, ואף נלחם עם שרו של

המשך בעמוד הבא

שפע ברכות ורוח טובה, יושפע להאזי גברא דרב חיליה למען כלל ישראל, ובפרט לעדותנו יע"א, האיש היקר והמסור סגן ראש העיר ר' **ברק צברי** הי"ו, יהי רצון שיראה פירות רבים וטובים בעמלו, וכל משאלות לבו יתקיימו עליו לטובה, וכל זרעו ילכו בדרך ה' בתורתו ויראתו, אכ"י

בנתיבי החינוך

המושד מהעמוד הקודם

עשו ונצחו, ואף היו לו מלאכים שהכו בעשו וכו', אלא נתיירא שמא יגרום החטא כמובא בגמרא (ברכות ד.) וע"כ, אבותינו כאשר היו עליהם גזרות, היו מפשפשים במעשיהם כמבואר במשנה בתענית (פ"ב מ"א), וזהו העיקר! ועלינו להשריש זאת עמוק עמוק בלבבות ילדינו מקטנות, שכל הבא עלינו הוא מפני חטאינו ואין אנו יכולים להנצל רק דרך הטבע מפני שחטאינו עומדים כנגדנו. ולא להמתין לכשיגדלו, והשתיל הולך אחר עיקרו.

פתרונות לשבת 'ויצא'
אחודה חידה! באה (בראשית ט.ו.), טעמה מלרע היות והיא טרם הגיע אלא היא בדרכה. באה (בראשית ט.ט.), טעמה מלעיל היות והיא כבר הגיעה.
הזוכה: יאיר נהרי.
מי בתמונה? טרם נפתרה!
הזוכה: (מהשבוע שעבר) יהל אלשיך.

אזרח חיה!
שניים למען אחד
שניים למען אחת
אחד למען כולם
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ההכנה לתפילה

הסירו את הנכר אלודי (בראשית לה. ט). דרך רמו שיפנה האדם ויסיר כל הטנופים שלא ילך ויתפלל והוא מלא צואה כי איך יאמר 'כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך' וקרבו מלא טנוף. שהיא חלק החיצונים. וכאלו עבד עבודה זרה הנק' קיא צואה בלי מקום וז"ש 'הסירו את אלודי הנכר אשר בתוככם' בתוך גופכם. זהטהרו' זו רחיצה. זהחליפו שמלותיכם' ע"ד מ"ש רז"ל שיהיו לאדם בגדים נקיים מיוחדים לתפלה. וישא האדם ק"ו מעשו שהיה לובש בגדי החמודות שהיו לו כשהיה נכנס אצל אביו. ואח"ז ינקומה ונעלה בית אל. שהוא בה"כ (א"ת ב' שמעתי ודפח"ח):
אור תורה
למוהר"ר חיים קרח זצ"ל

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחע"י

פניני הלכה

טעם מנהגינו לומר בנוסח ההשכבה תחת כנפי השכינה

זה לשון תשובת מהרי"ץ בשו"ת פעולת צדיק (ח"ב סי' רכ"א):

בספר של"ה דף קצ"ה ע"א אחר שהביא מ"ש בתולעת יעקב בסוד המילה, כ' שם בהג"ה וז"ל, נמצא מעלת הגרים הם תחת כנפי נשרים וישראל נשואים על כנפים. על כן אותן החזונים שעושים הזכרות לאנשים חשובים ואומרים המציא מנוחה תחת כנפי השכינה וכו', טוב שתיקתו, כי הוא מורידו למטה. וכן קבלתי בשם גדול מהרמ"ז:

ולי עבדו אחר נשיקת רגליו תמיהה לי, והוא בהקדים כי יש חלוק בין כנפים לכנפים. כי יש כנפים רמוזים אל מלאכי עליון, כגון מטטרון או רזיאל המשמשים תחת ולפני ספירת המלכות שעליהם נאמר זבעל כנפים יגיד דבר'. ויש כנפים רמוזים לנצח הוד דמלכות בסוד זיהיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת, כמבואר במקובלים. וזהו סוד מה שאמר דוד 'בצל כנפיך תסתירני', ורמו אל מדתו. ואחר שהקדמנו זה ית' הכל. הנה מסדר נוסח ההשכבה נשמר מהקושי הנופל בנוסח תיבות תחת כנפי השכינה, ולזה הקדים לומר מנוחה נכונה בישיבה עליונה, הרומזת אל הבינה שכינה עלאה. תחת כנפי השכינה. הם גדולה וגבורה. וז"ל התקונים, עמודא דאמצעייתא ושכינתא עלייהו אתמר ויהיו הכרובים פורשי כנפים למעלה, מאן גדפינ דילהון לעילא ימינא ושמאלא וכו'. וחולקא טבא לחיי העה"ב. שהוא סוד התפארת אילן החיים, כמפורש בתקונים, ו"ה, אינון תריין בנין, עלמא דין ועלמא דאתי. ו', עלמא דאתי דאיהו עלמא אריכא. ה', עלמא דין דלאו איהו אריך ע"כ. ונקרא כן בערך בחינתו עם הבינה ויוצא ממנה כדפירש הרמ"ק: אח"ז ראינו בספר מקדש מלך דף קע"א פרשת שלח ז"ל, אית תריין כרובין. הם נ"ה דמלכות אשר תחתיהם ישראל בסוד כנפי השכינה עכ"ל. ובוה יתורץ מה שהקשה מורינו ז"ל היאך אנו אומרים בהשכבה תחת כנפי השכינה והרי אמר בהקדמת בראשית שהגרים הם תחוח גדפינ דשכינתא ולא ישראל. ולפי מ"ש כאן הרח"ו מתורץ, שמה שאנו אומרים תחת כנפי השכינה הם נ"ה דמלכות אשר תחתיהם הם ישראל. וז"ש ותחותיהון זמינין כל ישראל לקיימא עכ"ל. בהג"ה שניה כ', נשמות ישראל שתילתן בפנימיות האילן והאומות מבחוץ:

וז"ל הוזהר פרשת ויקרא דף י"ד סוף ע"א, א"ר אלעזר הא תנינן גיורא כד אתגור ועייל תחות גדפי דשכינתא אקרי גר צדק ולא יתיר. גר צדק ודאי זכי למיעל בההוא כתרא דצדק ואת אמרת אם לא בריתי יומם ולילה. א"ל ר"ש, אלעזר ברי, לא דמי מאן דאתא משרשא קדישא ומגזעא דקשוט למאן דאתי מגזעא בישא וכו', וכולהו ישראל עיילי בקיימא קדישא דיומם ולילה למהו שלמין בכולא וכו'. ועיין עוד בזה פרשת ויצא יעקב דף קנ"ו בסתרי תורה מאמר המתחיל וילך ראובן וכו' ע"ש, ובדף קנ"ז ע"ב דא"י שם ז"ל, כיון דאסתלק יעקב מתמן בערב שביק האי שדה ליצחק אביו ואיהו סליק בההוא זמנא לגבי עילא, מה כתיב, ותצא לאה לקראתו. אימא עלאה לגבי ברא יחידא. ותאמר אלי תבוא. תחוח גדפאי לברכא לך ולרוואה לך וכו'. כיון דנקטא ליעקב תחות גדפאה כדן וישכב עמה בלילה הוא. הוא (פי' חכמה) דסתים מכלא וכו' עיין שם: ועל פי זה נוכל לפרש תחת כנפי השכינה. היינו שכינתא עלאה, בינה, ברא לגבי אימא. ונמצא א"כ דיש חילוק, דאית כנפי שכינה תתאה ואית כנפי שכינה עלאה. גרים בכנפי שכינה תתאה, גר צדק, צדק דייקא. וישראל בכנפי שכינה עלאה. ורמו לזה ואתם הדבקים בה' אלודיכם, כמו שמסיים בזה פרשת ויקרא דף י"ד ע"ב ודו"ק.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אחזינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

שירה היא תפילה, פשוטו כמשמעו

ידוע ומפורסם בכל גלילות תימן, מאמר אבותינו נע"ג, 'שירה היא תפלה'. כשאמרו זאת התכוונו בכל מובן המילה, ולכל המסתעף לזה. בשביל שנבין היטב כוונת הדברים, די שנעלה את אשר סיפר בנו של אחד מהמשוררים המיוחדים שעמדו בדור האחרון מוהר"ר שלום קלאון זצ"ל על אביו, בספר 'לזכר הר"ר שלום קלאון' (עמ' י"ד) וז"ל: זכור אני בהגיענו ארצה בחדשים הראשונים, אחת המשפחות הקרובות, הזמינה אותנו למסיבה קטנה מה שהוא משפחתי. משפחה זאת כבר הספיקה לשמוע עליו, מה שבנוגע לשירה ולחזנות כפי שחננו אל. והנה להפתעתי התחילו לשיר את השיר אילת חן וכו' ובקשו ממנו להצטרף אתם לשיר שיר זה, אבא המנוח ראיתי בו שהתכרכמו פניו הסתכל עליהם במבט קודר, כי היה המום, היתה הרגשה בשבילו שכאן לא מקומו לבוא ולשיר את השיר בצורה כה זולה, ישב לו בשתיקה כאבן שאין לה הפכים, כמה שניסו לדובב אותו ולהפציר בו לשיר לא היה מגיב. לא הבינו מה הולך כאן, הם לא מכירים מקרים כאלה, הם לא היו חרדים במיוחד, אחרי שהוא ראה שלוחצים ודוחקים בו, אז הוא פתח את פיו ונתן להם הרצאה שלימה בתקיפותו, על כוונת השיר ומה קדושת שיר זה עד שהמם אותם, ורק אחרי זה שר להם את השיר בנושאת עינים למרום בקדושה וביראת כבוד והכניס אותם לאוירה אחרת. כך שאותו מעמד פשט צורה ולבש צורה. ומאותו היום התחילו להטריד אותו אותה משפחה וגם אישים שונים להסכים לשיר ברדיו, והוא ריוח הון תועפות, והוא למרות עניותו ודלותו, שום תמורה לא קסמה לו, וכולם נתקלו בסירוב מוחלט בטענה שאלה השירים שירי קודש ובשום אופן לא יתכן ואסור לשיר אותם ללא שמחת מצוה וללא מקום מכובד ביראת שמים וכ"ש בכלי הרדיו שהוא כלי חולין שמשמשין בו לכל מיני מטרות שונות לא נעימות, עכ"ל. והלואי וזוכה ללכת בדרכיהם, לכל הפחות למראית העין.

ויאמר שלחני (בראשית לב. כז)

למה אמר שלחני כי עלה השחר לפי שכוחו של יעקב הו"ס שחר עליון ושחר עליון הוא ה' הכופה מדה"ד ורוח הטומאה כד"א וישר אל מלאך ויוכל בכה המלאך והתחנן ליעקב לפי שכפהו לאשש לו הברכות ולהודות לו בכורה.

ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני. ויברך אותו (בראשית שם כז, ל)

אמר לו, למה אתה מתירא מן השחר, וכי קבוסטוס אתה, אמר לו, הגיע זמן קלוסי אלא היום. ומה הוא קלוסו של סמאל, דרז"ל יורד ומתעה ועולה ומקטרג. נוטל רשות והורג נפשות וכל צדיק שאינו יכול להטעותו עולה ומקלוסו, לכך אמר הגיע זמן קלוסך שלא יכולתי להטעותך.

ויאבק איש עמו (בראשית שם כה)

והא כתיב לעיל זיפגעו בו מלאכי אלודים' ולמה לא שמרנו משר' עשו כשנתאבק עמו, והטעם, לפי שידועים גדולה מעלת הצדיקים יותר מן המלאכים, דכ' במלאך במלקחים ובישעיה כתיב ויגע על פי.

ד"א הגיע זמן קלוסי, לפי שלא היתה לסמאל אומה ידועה ועכשיו הוברר לו מלכות אדום וריך לעלות ולקלס עם חלקי עם ע' אומות ר"ל שרים של ע' אומות.

ויזרח לו השמש (בראשית שם לב)

וקשה, וכי לו לבדו זרחה, אלא הטעם, שהיתה השמש מרפאה ליעקב ומלהטת בעשו ואכלוסיו דוגמא גיהנם כד"א ולהט אותם היום הבא.

ולמה לא הגיד המלאך שמו ליעקב אלא אמר על שם שלוחתו. והטעם, לפי שאין אחד מגיד שמו אלא כדי ליטול עטרה וכבוד, ואין העטרה והכבוד אלא לשי"ת דכתיב 'כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו'.

ולמה אמר יעקב 'הגידה נא שמך' ולא השיג שהוא סמאל' והא כתיב 'מגיד דבריו ליעקב'. והטעם, לפי שאין הנבואה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך צלות אלא מתוך שמחה, ויעקב עצב היה מן הדרך, ואיחור נדרו, ופגיעת עשו. ולמה לא אמר ליעקב שהוא סמאל'. והטעם, לפי שפחד שלא ישיבועו שלא יקטרג על בניו. (כן פ"י מוש"ש חמ"ו).

(פרדס רימונים למהר"א הלוי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

סופו של חומד (ח"ב)

אמר לו משנה המלך, ספר לי שמותם. התחיל כותב האיש על פתקא, והוא מפני אימת מלכות לא יכול היה לכתור, ויגד לו כל היהודים שיש להם בנחל ובקריה ובכפר "אלרוציה", אבל מה שיש עוד בשאר מקומות אמר לו האיש, אין לי ידיעה.

כשחזר משנה המלך אל צנעא, נכנס ופתח למלך בדבריו, שאין ראוי ליהודים שיהיו להם שדות וכרמים כחשובי המוסלמים, ומה עוד יש חשיבות לנו יותר מהם, ואין מן הראוי אלא שיהיו בשפל המדרגה פן יגבה לבם עליהם וימרדו עלינו, ועוד הרי מפקיעים אותם מן החוקים הראויים לבית "אלמאל", ואם כן מפסיד בית אלמאל מחמת קנינים, ועוד ערבובים כאלה דבר, עד ששמע לו המלך ונתן לו רשות לעשות כטוב בעיניו, כדרך שפתה המן לאחשורוש עד שאמר ז'העם לעשות בו כטוב בעיניך'.

מיד ביום ששי, שלח והביאו לפניו מה שמצאו מבעלי הכרמים ויערוך דין לפניהם: עתה נודע לי שיש לכם כרמים כחשובי מוסלמי צנעא, ומדוע משך כמה שנים לא הבאתם את החוק הקבוע לבית אלמאל, עתה בואו ועשו חשבון ושלמו עד פרוטה אחרונה. הם הרגישו בערמתו איך הוא בא להוציא מתחת ידם כרמיהם בטענה זו, כי לא יספיק עוד מחיר הכרם לתשלום חק בית אלמאל שהוא בא לחדש עליהם עתה. השיבו לו: עכשיו יום ששי והוא לכם קודש ולא עת לעשות בו דין, ולמחר שבת קודש לנו, ולא יתכן לעמוד בדין, אבל ביום א' הננו מזומנים לפניך.

בחזרם מן המדינה מאת פני המשנה באו אצל הרב אברהם אלשיך הלוי, ומצאוהו בבית הכנסת ועמדו כנגדו בחצר, והוא הבין בי הם רוצים לדבר אתו. יצא ועמד לפניהם. אמר להם כמדומה לי שיש בפיכם דברים. אמרו לו הין.

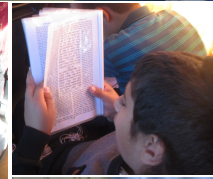
המשך אי"ה בלנד בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי הת"ת יצאו להתרענן
בפארק חדרה כאשר את זרכם לשם
עשו בלימוד ושינון התורה

סועדים בסעודת סיום לימוד משניות
מסכת שבת
יהא רעוא שיזכו לסיים שתא סדרי
משנה בעגלא ובזמן קריב, אמן

חכמי תימן

הרב יחיא עבאהל זצ"ל
נולד בשרף עלה לארץ בגיל
צעיר, ועסק כל ימיו בתורה,
וזכה והיה לאחד מרבני
החשובים של העדה בירושלים.
למד בישיבת תורת חיים בעיר
העתיקה. שימש כאב"ד של
העדה בירושלים יחד עם
הדיינים החשובים, מארי
סלימאן אלקרואני, מארי
סעיד שריאן ומארי חיים
חובארה. נסמך לדיינות ע"י
הרב חיים זוננפלד והרב צבי
פסח פרנק. ממנהיגי שכונת
שמעון הצדיק' וראש ישיבות
'חיי שלום'.

נפטר בירושלים
בשנת תשכ"ח

התודה...

הברכה...

לידידנו היקר הצעוע והנחבא,
שעל אף זמנו הדחוק, נתן הוא
מומנו למען יצא דבר נאה
ומתוקן, ומידי שבע בשבע נתן
עיניו בגיליון טרם יראה אור
עולם, הלא הוא מיודעני
הרב יוסף גברא הי"ד
יזכהו השי"ת להגדיל תורה
ולהאדירה, וירבה גבולו
בתלמידים כוכבי שמיא, ויראה
כל זרעו הולך בדרך ישרים
וברים אגותעו הקדושים, ויאריך
ה' ימי כולם בטוב ושנותיהם
בנעימים, ויוצו לביאת גואל צדק
דשנים ורעננים, אכ"י

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com